

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17526

гр. София, 08.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в закрито заседание на 08.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

като разгледа дело номер **2169** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК

Образувано е искане вх. № 12318/09.04.2026г. на Кмета на Столична община, чрез процесуален представител- гл. юрк.Д. –П., за изменение на постановеното по делото решение в частта му за разноските.

В молбата се иска да бъде увеличен размерът на юрисконсултското възнаграждение в размер на 4 080, 86 лева – 2 086, 51 евро, съобразно потвърдения материален интерес, който е 42 885, 76 лв., на основание 161, ал.1, изр. 2 от ДОПК във връзка с чл.8, във връзка с чл.7, ал.2, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Ответникът по искането-„Мималтимер“ ЕООД, чрез адв. Х., изразява становище за неоснователност.Нямало искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 161 от ДОПК. Посочва се,че чл. 161, ал.1 от ДОПК допуска на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.Съдът разполага с дискреция да определи размера на юрисконсултското възнаграждение.

Съгласно чл. 175 а ал.4 от АПК, при подадена касационна жалба срещу решението, касационният съд се произнася и по искането за изменение или допълване в частта за разноските, ако такова е направено.

Съгласно § 40 ПЗР към ЗИД на АПК (ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 5.08.2025 г.) неприключилите производства пред административния орган и пред съда до влизането в сила на този закон се довършват по досегашния ред.

В разглеждания случай, първоинстанционното съдебно производство е образувано на 27.02.2025г. г., решението е от 31.03.2026г. Към 05.08.2025 г. – датата на влизане в сила на чл. 176а АПК (ДВ, бр. 63 от 2025 г.), очевидно производството не е приключило.

Компетентен да се произнесе по искането е АССГ по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

По сходен казус коректно е посочено в Определение № 3136 от 19.03.2026 г. на ВАС по адм. д.

№ 411/2026 г., 5-членен с-в: „ Чрез граматическо тълкуване се налага извода, че неправилно този съд е преценил правилото на § 40 от ПЗР ЗИД АПК, което не е относимо само за производството пред съответната инстанция, а за цялото съдебно производство. Ако законодателят имаше предвид негова приложимост само за сезираната съдебна инстанция, следваше това да е посочено изрично, например чрез използването на законодателната техника "пред съответната съдебна инстанция". След като в текста на нормата е посочено "пред съда", налагащият се извод е, че § 40 от ПЗР ЗИД АПК е относим до приключване на делото пред всички инстанции и по всички субсидиарни производства, включително това по изменение на решението в частта за разноските. Ето защо, след като съдебното производство е образувано преди влизане в сила на чл. 176а, ал. 4 АПК и все още не е приключило, то приложим е предходният ред за произнасяне по такова искане - този по чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК, а компетентен е АССГ“.

Настоящият административен съд намира искането за изменение на решението в частта му за разноските за допустимо, като подадено в срока по чл. 248 ГПК вр. чл. 144 АПК , а разгледано по същество за неоснователно .

Разпоредбата на чл.248,ал.1 ГПК/приложима по силата на преpraщащата норма на 144 АПК / ,постановява, че в срока за обжалване,а ако решението е необжалваемо-в едномесечен срок от постановяването му,съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските. Разпоредбата е приложима и по отношение и на другите актове ,с който производството по делото е приключило, в това число и определенията при прекратяване на производството. Крайният момент,в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на преpraщащата норма на чл.144 АПК- страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по- късен момент. Съгласно т. 11 от ТР № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВАС претенцията за разноски по чл. 80 ГПК може да бъде заявена валидно най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането на делото пред съответната инстанция. Съгласно мотивите на цитираното ТР№ 6 - „с писмената защита не могат да бъдат предявени процесуално валидно искания за присъждане на разноски, съответно за техния размер. Макар и акцесорна, претенцията за разноски съставлява искане, свързано със спорния предмет, което следва, също като него, да бъде заявено до приключване на съдебното заседание, с което приключва делото пред съответната инстанция“. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него.Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

В случая, с Решение № 12632/31.03.2026г. по делото, АССГ е отменил по о оспорването по жалбата на „Мималтимер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № СФД24-РД77-90/27.09.2024 г., издаден от Е. К. К. – възложил ревизията, и Е. А. Й. – ръководител на ревизията, потвърден с

Решение № СОА24-РД28-27/19.12.2024 г. на кмета на Столична община, в частта на установените задължения за данък недвижими имоти за 2023 г. в общ размер на 8 006,32 лв., в това число главница в размер на 6 978,40 лв. и лихви в размер на 1 027,92 лв. Отхвърлил е оспорването по жалбата на „Мималтимер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № СФД24-РД77-90/27.09.2024 г., издаден от Е. К. К. – възложил ревизията, и Е. А. Й. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА24-РД28-27/19.12.2024 г. на кмета на Столична община, в частта на установените задължения за такса битови отпадъци за 2023 г. в общ размер на 42 885,76 лв., в това число главница в размер на 37 218,11 лв. и лихви в размер на 5 667,65 лв. Осъдил е Столична община да заплати на „Мималтимер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 360,35 евро /триста и шестдесет евро и тридесет и пет цента/. Осъдил е „Мималтимер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], гр.С., [улица] да заплати на Столична община разноски по делото в размер на 301,60 евро.

Видно от протокола от съдебно заседание от 26.03.2026 г., преди съдът с определение по чл. 149, ал. 2 ГПК вр. с чл. 144 АПК, да обяви устните състезания за приключени и да посочи, че ще се произнесе с решение в срок, от процесуалния представител- гл. юрк.Д. –П., на ответника -Кмета на Столична община, е заявена претенция за разноски за юрисконсултско възнаграждение, която да бъде определено „на основание 161, ал.1 от ДОПК въз основа на материалния интерес“. Тоест, направено е искане за присъждане на разноски, своевременно, в хода на устните състезания, а не например в писмените бележки.

С решението си съдът е приел, че с оглед изхода на делото, ответникът има право на разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. Съгласно чл.161, ал.1 ДОПК/ редакция ДВ,бр. 17 от 2026 г./, на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП). По чл.37, ал.1 от ЗПП, заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, приета с ПМС № 4 от 6.01.2006 г., обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006 г., в сила от 1.01.2006 г., с изм. и доп., по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лв. По административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лв. Съдът е определил юрисконсултско възнаграждение в размер на 400 лева, по настоящото административно дело която е с материален интерес..Съдът е определил размера на възнаграждението на основание чл.161, ал.1 ДОПК/ приложимата редакция ДВ,бр. 17 от 2026 г./ и приложимия Закон за правната помощ.

Към датата на последното съдебно заседание по настоящото дело / 26.03.2026 г. /, в което е даден ход на устните състезания, измененията на чл. 161, ал. 1 и ал. 2 ДОПК, обн. ДВ, бр. 17/2026 г. от 13.02.2026 г., са влезли в сила, с оглед на което при определяне на размера на дължимото юрисконсултско възнаграждение приложение намира Закона за правната помощ, а не Наредба 1/2004 г. Следователно, неоснователно ответникът счита, че юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определено съгласно чл.8, във връзка с чл.7, ал.2, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Съдът намира , че именно юрисконсултско възнаграждение от 400 лева, респективно неговата еурова равностойност, е в справедлив размер, съобразено с конкретната фактическа и правна сложност на делото и осъществените от юрисконсулта действия на процесуално представителство.

Ето защо искането за изменение на постановеното по делото решение в частта му за разноските е

неоснователно и следва да се отхвърли.
По изложените съображения, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искане вх. № 12318/09.04.2026г. на Кмета на Столична община, чрез процесуален представител- гл. юрк.Д. –П., за изменение на постановеното по настоящото дело Решение № 12632/31.03.2026г. в частта му за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: